ਕੁਮੁਦ ਡਬਲਯੂ/ਓ ਮਹਾਦੇਉਰਾਓ ਸਲੂੰਕੇ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਨਰਾਇਣ ਗੰਧੇਵਾਰ ਦੁਆਰਾ

LRS. ਅਤੇ ਹੋਰ.

(2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 4873)

10 ਮਈ, 2019

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ ਅਤੇ ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਸੀ.ਪੀ. ਅਤੇ ਬੇਰਰ ਲੇਟਿੰਗ ਆਫ਼ ਹਾਊਸਸ ਐਂਡ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1949 - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ (ਸੁਧਾਰ, ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1971 - s.22 - ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 - s.108 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। - ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ - ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸਲੱਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਸ.22(4) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1989।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਰਭ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1989 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋ ਦੌਰ ਹੋਏ ਸਨ।

ਪਹਿਲਾ ਗੇੜ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਲੋੜ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੰਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਂਝ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇਮਾਰਤ, ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। [ਪਰਾ 8] [945-C-F]

2. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਲੱਮ ਏਰੀਆਜ਼ (ਸੁਧਾਰ, ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪਰਾ 9] [945-F-G]

3. ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਕੋਲ ਜੋ ਨਜ਼ਰੀਆ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।[ਪੈਰਾ 10] [945-ਜੀ-ਐਚ; 946-ਏ]

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4873।

2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 2199 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 19.06.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਡਾ. ਏ. ਰਾਜੀਵ ਬੀ. ਮਸੌਦਕਰ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਰਾਧਾ ਮੁਟਾਟਕਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕਿਸ਼ੋਰ ਲੰਬਤ, ਐੱਮ. ਲਾਂਬਟ ਐਂਡ ਐਸੋਸੀਏਟਸ, ਐਡਵ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2199 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ, ਨਾਗਪੁਰ ਬੈਂਚ, ਨਾਗਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 19.06.2014 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ. ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਅਤੇ ਬੇਰਰ ਲੈਟਿੰਗ ਆਫ ਹਾਊਸਸ ਐਂਡ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ, 1949 ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਦਤਨ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ 1996 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 334 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਿਸਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ (ਸੁਧਾਰ, ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1971 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਧੀਨ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਲੱਮ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4. ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 28.11.2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 30.05.2002 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਲੱਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 31.10.2002 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੁਰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"5-4. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਪੁਨਰ-ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1971) ਦੇ ਅਧੀਨ 22 (4) ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਬਜ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਗੂਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਸ ਦੇ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਲਬਧ

ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਲੱਮ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਵਿਕਾਸ) ਐਕਟ, 1971 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 30 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2003 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 113 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27.09.2007 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ 2007 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 444 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 17.08.2010 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2199 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਲੱਮ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੋਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 31.10.2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 19.06.2014 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਲੱਮ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਤੋਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"7. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲੱਮ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਨਿਬੇੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਦੀ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

7. ਅਸੀਂ ਡਾ. ਏ. ਰਾਜੀਵ ਬੀ. ਮਸੌਦਕਰ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਿੱਖੇ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਲੰਬਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

8. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਰਭ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1989 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੋ ਦੌਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਹਿਲਾ ਗੇੜ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰ ਚੱਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਧਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਲੋੜ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੰਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਂਝ ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਇਮਾਰਤ, ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

9. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਝੁੱਗੀ-ਝੌਂਪੜੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ

ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

11. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2003 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2199 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 19.06.2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 31.10.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

12. ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate